

A בס"ד

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of דף סז of עבודה זרה
Some of the topics we will learn about include.

נותן טעם לפגם
מותר

If an אסור, a forbidden food, was mixed with a היתר, a permitted food, and the אסור spoils the taste of the היתר, the mixture is permitted.

The distinction between
נפל לתוך גריסין רותחין

If forbidden vinegar fell into hot grits, and the taste immediately became spoiled.

Or

נפל לתוך גריסין צוננין והרתיחן

If the forbidden vinegar fell into cold grits and they were later heated, and the taste first became enhanced, and afterward it became spoiled.

The two version of ריש לקיש in the definition of
נותן טעם לפגם מותר

B אסור if תערובת אסור, three Halachos regarding יותן was mixed with a היתר food.

1.

כל שטעמו וממשו אסור
לוקין עליו

To eat the actual אסור is forbidden, and if one did so he gets Malkos.

2.

טעמו ולא ממשו
אסור ואין לוקין עליו

To eat only the taste of the אסור, but not the actual אסור, such as if milk fell into a pot of meat, it is forbidden to eat the meat, but if one did so he does not get Malkos

3.

ואם ריבה טעם לפגם
מותר

If the אסור ADDED to the spoilage of the taste of היתר, the mixture is permitted.

The מחלוקת רבי מאיר ורבי שמעון regarding
נותן טעם לפגם

And the distinction between
סרוחה מעיקרא

If the אסור was never edible.

Or

איתסרא מעיקרא

If the אסור was edible, and then spoiled.

A

נותן טעם לפגם
מותר

נפל לתוך גריסין רותחין

נפל לתוך גריסין צוננין
והרתיחן

The two version of ריש לקיש
נותן טעם לפגם מותר

B

רבי יוחנן
three Halachos regarding
תערובת אסור

כל שטעמו וממשו אסור
לוקין עליו

טעמו ולא ממשו
אסור ואין לוקין עליו

ואם ריבה טעם לפגם
מותר

מחלוקת רבי מאיר ורבי שמעון
נותן טעם לפגם

סרוחה מעיקרא
איתסרא מעיקרא

1

So, let's review ...

The previous Mishnah concluded as follows:

זה הכלל כל שבהנאתו בנותן טעם אסור

כל שאין בהנאתו בנותן טעם מותר

If an איסור, a forbidden food, was mixed with a היתר, a permitted food, it depends:

If the איסור enhances the taste of the היתר, the mixture is forbidden, but if the איסור spoils the taste of the היתר food, which is otherwise known as

נותן טעם לפגם

The mixture is permitted.

As in the case of

חומץ שנפל ע"ג גריסין

If forbidden vinegar spilled onto grits, the grits are permitted, because it is נותן טעם לפגם.

And the Gemara proceeds to qualify the above, because as Rashi explains;

חומץ פוגם גריסין רותחין

ומשביח את הצונן

Vinegar only spoils hot grits, but actually improves cold grits.

Therefore,

אלא שנו אלא שמואל

לא שנו אלא שנפל לתוך גריסין רותחין

מותר

Only if the forbidden vinegar fell into hot grits, are the grits permitted, because

נעשה פגם מעיקרו

When the vinegar mixed with the grits, the taste immediately became spoiled, and the איסור did not take effect on the food.

אבל נפל לתוך גריסין צוננין והרתחין

אסור

If the vinegar fell into cold grits and they were then heated, the grits are forbidden, because

נעשה כמי שהשביח ולבסוף פגם

When the vinegar mixed with the grits, the taste became enhanced, and the איסור took effect on the food; and once the איסור took effect on the food before it became פגום, the איסור remains on the food even after it became פגום.

=====

1

זה הכלל כל שבהנאתו בנותן טעם אסור
כל שאין בהנאתו בנותן טעם מותר

If an איסור, a forbidden food, was mixed with a היתר, a permitted food, it depends:

If the איסור enhances the taste of the היתר, the mixture is forbidden,

If the איסור spoils the taste of the היתר food, which is otherwise known as

נותן טעם לפגם

The mixture is permitted.

As in the case of

חומץ שנפל ע"ג גריסין

If forbidden vinegar spilled onto grits, the grits are permitted, because it is

נותן טעם לפגם.

Rashi explains;

חומץ פוגם גריסין רותחין

ומשביח את הצונן

Vinegar only spoils hot grits, but actually improves cold grits.

Therefore,

כי יכרע אמר למואל

לא שנו

אלא שנפל לתוך גריסין רותחין

מותר

Only if the forbidden vinegar fell into hot grits, are the grits permitted, because

נעשה פגם מעיקרו

When the vinegar mixed with the grits, the taste immediately became spoiled, and the איסור did not take effect on the food.

אבל

נפל לתוך גריסין צוננין והרתחין

אסור

If the vinegar fell into cold grits and was then heated, the grits are forbidden, because

נעשה כמי שהשביח ולבסוף פגם

When the vinegar mixed with the grits, the taste became enhanced, and since the איסור took effect on the food before it became פגום, the איסור remains on the food even after it became פגום.

2 The Gemara proceeds with two version of ריש לקיש in the definition of

נותן טעם לפגם

1.

In the first version ריש לקיש ruled לחומרא, stringently:

נותן טעם לפגם מותר

כל שאין חסירה כלום

ואינה נאכלת מפני זה

The Halachah of

נותן טעם לפגם מותר

Is only if the היתר was otherwise, fit to be eaten and only the פגם caused the איסור, only then is the food permitted, because ®

נפגם מחמת איסור

It was certainly the איסור that caused the פגם. ®

However,

'קדירה זו חסירה מלח יתירה מלח וכו'

איסור

If the היתר also lacked salt or spices and was not fit to be eaten before the איסור got mixed into it, the food is forbidden, because as Rashi explains

דאם נפגם מחמת דבר אחר

אין תולין הפגם באיסור

Since these other factors also caused the פגם, we do not

attribute the פגם to the איסור. ®

2.

In the second version ריש לקיש ruled לקולא, leniently.

נותן טעם לפגם מותר

אין אומרין קדירה זו חסירה מלח יתירה מלח

אלא השתא מיהא הא פגמה

Even if the היתר also lacked salt or spices and was not fit to be eaten before the איסור got mixed into it, the food is

permitted, because we attribute the פגם to the איסור.

And the Gemara concludes that Halachically we go לקולא like the second version of ריש לקיש from the following statement of רבי יוחנן:

רבי אבהו אמר רבי יוחנן taught three Halachos regarding תערובת איסור, if היתר was mixed with a

2

נותן טעם לפגם

1

ריש לקיש - לחומרא

נותן טעם לפגם מותר

כל שאין חסירה כלום

ואינה נאכלת מפני זה

Only if the היתר was otherwise, fit to be eaten and only the איסור caused the פגם, only then is the food permitted,

because

נפגם מחמת איסור

It was certainly the איסור that caused the פגם.

However,

קדירה זו חסירה מלח יתירה מלח וכו'

איסור

If the היתר also lacked salt or spices

and was not fit to be eaten

before the איסור got mixed into it,

the food is forbidden,

because as Rashi explains

דאם נפגם מחמת דבר אחר

אין תולין הפגם באיסור

Since these other factors also caused the פגם,

we do not attribute the פגם to the איסור.

2

ריש לקיש - לקולא

נותן טעם לפגם מותר

אין אומרין קדירה זו חסירה מלח יתירה מלח

אלא השתא מיהא הא פגמה

Even if the היתר also lacked salt or spices and was not fit to be eaten before the איסור got mixed into it, the food is permitted,

because we attribute the פגם to the איסור.

And the Gemara concludes that Halachically we go לקולא - like the second version of ריש לקיש based on. . .

רבי אבהו אמר רבי יוחנן

taught three Halachos regarding

תערובת איסור

if היתר was mixed with a איסור food.

3

1. כל שטעמו וממשו אסור לוקין עליו
 To eat the actual איסור, even as part of the mixture, is forbidden, and if one did so, he gets Malkos.
 וזהו כזית בכדי אכילת פרס
 For כזית איסור the size of, an olive, even if he did not eat it all at once. As-long-as the entire כזית was consumed within the time it takes to eat a פרס, half of a standard loaf of wheat-bread.

2. טעמו ולא ממשו אסור ואין לוקין עליו
 To eat only the taste of the איסור, but not the actual איסור, such as if milk fell into a pot of meat, it is forbidden to eat the meat, but if one did so he does not get Malkos.
 And there is a Machlokes as to the reasoning for טעמו ולא ממשו אין לוקין עליו

Rashi holds, because טעם כעיקר דאורייתא The Issur is only מדרבנן, because מדאורייתא the taste is not considered like the actual Issur.

While Tosfos holds that טעם כעיקר דאורייתא And טעמו ולא ממשו אין לוקין עליו Refers to a case of מין במינו The איסור and היתר were of the same sort; and he does not get Malkos, because מדאורייתא בטל ברובא The Issur is only מדרבנן, because מדאורייתא foods of the same sort become nullified in a mere majority of היתר, and ביטול בששים is not required.

3. ואם ריבה טעם לפגם מותר
 If the איסור ADDED to the spoilage of the taste of the היתר, the food is permitted.
 And הא קמשמע לן דאע"ג דאיכא מילי אחרנייתא דפגמה בהדיה
 This implies that even if there are other factors which also caused the פגם, we also attribute the פגם to the איסור, like ריש לקיש the second version of ריש לקיש.
 =====

3

1
כל שטעמו וממשו אסור לוקין עליו

To eat the actual איסור, even as part of the mixture, is forbidden, and if one did so, he gets Malkos.

וזהו כזית בכדי אכילת פרס

For כזית איסור the size of, an olive, even if he did not eat it all at once.

As-long-as the entire כזית was consumed within the time it takes to eat a פרס, half of a standard loaf of wheat-bread.

2
טעמו ולא ממשו אסור ואין לוקין עליו

To eat only the taste of the איסור, but not the actual איסור, such as if milk fell into a pot of meat, it is forbidden to eat the meat, but if one did so he does not get Malkos.

טעמו ולא ממשו אין לוקין עליו

Tosfos holds that טעם כעיקר דאורייתא

And טעמו ולא ממשו אין לוקין עליו

Refers to a case of מין במינו

The איסור and היתר were of the same sort; and he does not get Malkos, because

מדאורייתא בטל ברובא

The Issur is only מדרבנן, because מדאורייתא foods of the same sort become nullified in a mere majority of היתר, and ביטול בששים is not required.

Rashi holds, טעם כעיקר לאו דאורייתא

And היתר, because מדאורייתא the taste is not considered like the actual Issur.

3
ואם ריבה טעם לפגם מותר

If the איסור ADDED to the spoilage of the taste of the היתר, the food is permitted.

And

הא קמשמע לן דאע"ג דאיכא מילי אחרנייתא דפגמה בהדיה

This implies that even if there are other factors which also caused the פגם, we also attribute the פגם to the איסור, like the second version of ריש לקיש.

4 The Gemara proceeds that
נותן טעם לפגם מותר
Is actually a Machlokes in the following Braisa;
רבי מאיר says
אחד נותן טעם לפגם
ואחד נותן טעם לשבח
אסור
If an איסור was mixed into a majority of היתר, regardless of
whether the איסור enhanced or spoiled the taste of the היתר,
the mixture is forbidden.

While רבי שמעון holds like our Mishnah
נותן טעם לשבח אסור
נותן טעם לפגם מותר
Only if the איסור enhanced the taste of the היתר, is the
mixture forbidden, but if the איסור spoiled the taste of the
היתר, the mixture is permitted.

The Gemara first discusses רבי מאיר's source for
נותן טעם לפגם אסור
And explains
גמר מגיעולי עכו"ם
We find this principle regarding utensils that were used
by non-Jews for non-Kosher food.
נותן טעם לפגם הוא;
Even though the taste absorbed in the walls of these
vessels became spoiled after remaining there overnight.

Nevertheless, the utensils were forbidden, as the Pasuk
states
כל דבר אשר יבא באש
תעבירו באש וטהר
Any utensil that absorbed the taste of forbidden food by
means of fire must be purged through fire.

נותן רבי שמעון on the other hand holds that we cannot learn
from here, because
לא אסרה תורה אלא קדירה בת יומא
דלא לפגם הוא
The Pasuk refers only to pots in which איסור was cooked
in that same day, before their flavor was spoiled and it's
not טעם לפגם.

While רבי מאיר holds that even so
קדירה בת יומא נמי
אי אפשר דלא פגמה פורתא
Taste absorbed in the walls of vessels are always slightly
spoiled, and it is a טעם לפגם.
=====

4 **ברייתא**

<i>רבי אלעזר</i> <i>holds like our Mishnah</i> נותן טעם לשבח אסור נותן טעם לפגם מותר <i>Only if the איסור enhanced the taste of the היתר, is the mixture forbidden, but if the איסור spoiled the taste of the היתר, the mixture is permitted.</i>	<i>רבי מאיר</i> אחד נותן טעם לפגם ואחד נותן טעם לשבח אסור <i>If an איסור was mixed into a majority of היתר, regardless of whether the איסור enhanced or spoiled the taste of the היתר, the mixture is forbidden.</i>

The Gemara discusses רבי מאיר's source for
נותן טעם לפגם אסור

גמר מגיעולי עכו"ם

We find this principle regarding utensils that were used by non-Jews for non-Kosher food.
נותן טעם לפגם הוא;
Even though the taste absorbed in the walls of these vessels became spoiled after remaining there overnight.

Nevertheless, the utensils were forbidden, as the Pasuk states
כל דבר אשר יבא באש
תעבירו באש וטהר
Any utensil that absorbed the taste of forbidden food by means of fire must be purged through fire.

רבי אלעזר
We cannot learn from here, because
לא אסרה תורה
אלא קדירה בת יומא
דלא לפגם הוא
The Pasuk refers only to pots in which איסור was cooked in that same day, before their flavor was spoiled and it's not טעם לפגם.

While רבי מאיר holds that even so
קדירה בת יומא נמי
אי אפשר דלא פגמה פורתא
Taste absorbed in the walls of vessels are always slightly spoiled, and it is a טעם לפגם.

5 The Gemara then proceeds with שמעון רבי's source for
נותן טעם לפגם מותר
And explains that it's derived from the Pasuk
לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה

כל הראויה לגר קרויה נבילה
שאין ראויה לגר אינה קרויה נבלה
Only meat that is fit for human consumption is forbidden,
but if the meat has a spoiled taste and is not fit for human
consumption, the meat is permitted.

While רבי מאיר holds that we cannot learn from here,
because the Pasuk לא תאכלו כל נבלה is needed to teach
סרוחה מעיקרא
מותר

If a meat was never edible, such as מוכת שחין מחיים ®,
the animal was struck with leprosy while it was alive, the
meat is permitted, because as Rashi explains
הואיל ואיפגמא מקודם שבאה לידי נבלה
לא חל שם נבילה עליה
Since the meat was spoiled before the איסור came about,
the איסור does not take effect.

5 The Gemara proceeds with שמעון רבי's source for
נותן טעם לפגם מותר
And explains that it's derived from the Pasuk

לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה

לא הראויה לגר קרויה נבילה

לאין ראויה לגר אינה קרויה נבלה

Only meat that is fit for human consumption
is forbidden, but if the meat has a spoiled taste
and is not fit for human consumption,
the meat is permitted.

While רבי מאיר holds

We cannot learn from here,
because the Pasuk

לא תאכלו כל נבלה

is needed to teach

סרוחה מעיקרא – מותר

If a meat was never edible, such as מוכת שחין מחיים ,
the animal was struck with leprosy while it was alive,
the meat is permitted,

because as Rashi explains

הואיל ואיפגמא מקודם שבאה לידי נבלה

לא חל שם נבילה עליה

Since the meat was spoiled before the איסור came about,
the איסור does not take effect.

6 However,
היכא דאיתסר מעיקרא
תו לא פקע איסור משום פגם
If the איסור came about before the meat became spoiled,
the איסור takes effect, and once the איסור takes effect,
the food remains forbidden even if afterward it became
פגום.

While רבי שמעון holds the Pasuk is not needed to teach
סרוחה מעיקרא
מותר

Because
עפרא בעלמא הוא
This is self-understood, because non-edible meat is
considered like dust, for which the איסור does not take
effect.

Therefore, the Pasuk comes to teach ®
איתסרא מעיקרא
מותר

Even if the איסור came about before the meat became
spoiled, and the איסור נבילה took effect, if the food becomes
פגום later, the איסור is removed, and the food becomes
permitted, because
נותן טעם לפגם מותר

6
However,
**היכא דאיתסר מעיקרא
תו לא פקע איסור משום פגם**
If the איסור came about before the meat became spoiled,
and once the איסור נבילה takes effect
the food remains forbidden even if it later became פגום.

*While רבי שמעון holds
the Pasuk is not needed to teach*

**סרוחה מעיקרא
מותר**

*Because
עפרא בעלמא הוא*

*This is self-understood,
because non-edible meat is considered like dust,
for which the איסור does not take effect.*

*Therefore, the Pasuk comes to teach
איתסרא מעיקרא*

מותר

*Even if the איסור came about
before the meat became spoiled,
and the איסור נבילה took effect,*

*if the food becomes פגום later, the איסור is removed,
and the food becomes permitted, because*

נותן טעם לפגם מותר